

ČESKÁ REPUBLIKA - OKRESNÍ SOUD PRAHA-VÝCHOD

Na Pořící 20/1044, 112 97 Praha 1

tel. 221 729 311

e-mail: podatelna@osoud.phav.justice.cz, ID datové schránky: zyaabwu

NAŠE ZNAČKA: 43 Si 66/2023

VAŠE ZNAČKA: ///

VYŘIZUJE: XXXXXXXXX

DNE: 24. března 2023

XXXXXXXXXXXXXXXXXX

Vážený pane,

ve věci Vaší žádosti dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů ze dne 10. 3. 2023 sdělujeme spisové značky řízení, ve kterých nebylo dosud pravomocně rozhodnuto a ve kterých je jednou ze stran obchodní společnost MI Estate s. r. o.: 8C 271/2022; 35C 257/2022; 46C 355/2022.

Dále zasíláme pravomocná anonymizovaná rozhodnutí, kde je jednou ze stran obchodní společnost MI Estate s. r. o.

S pozdravem

Mgr. Jana Stejskalová
předsedkyně Okresního soudu Praha-východ

-19-

USNESENÍ

Okresní soud Praha-východ rozhodl asistentkou soudce Mgr. Zuzanou Belákovou ve věci

žalobkyně: **MI Estate s. r. o.**, IČO 08294208
sídlem Roháčova 188/37, 130 00 Praha 3 - Žižkov
zastoupená advokátem Mgr. Martinem Mačkou
sídlem Husova 74, Ústí nad Orlicí

proti
žalovanému: XXXXXXXXXXXXXXXX, narozený XXXXXXXXXXXXXXXX
bytem XXXXXXXXXXXXXXXX

o zrušení a vypořádání podílového spoluvlastnictví

takto:

- I. Okresní soud Praha-východ vyslovuje podle § 105 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, svou místní nepříslušnost, neboť nemovitá věc, které se řízení týká, se nachází v obvodu působnosti soudu uvedeného ve výroku II. tohoto usnesení.
- II. Po právní moci tohoto usnesení bude věc postoupena místně příslušnému Okresnímu soudu v Kolíně.

Poučení:

Proti tomuto usnesení je možno podat odvolání do 15 dnů ode dne jeho doručení ke Krajskému soudu v Praze prostřednictvím Okresního soudu Praha-východ.

Praha 23. srpna 2022

Mgr. Zuzana Beláková
asistentka soudce

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 24.9.2022. Doložku právní moci vyznačila dne 24.3.2023

USNESENÍ

Okresní soud Praha-východ rozhodl asistentkou soudce Mgr. Zuzanou Belákovou ve věci

žalobkyně: **MI Estate s. r. o.**, IČO 08294208
sídlem Roháčova 188/37, 130 00 Praha 3 - Žižkov
zastoupená advokátem JUDr. Jaromírem Štůskem, LL.M., Ph.D.
sídlem Školní 646/20, 415 01 Teplice

proti
žalovanému: narozený
bytem

o zaplacení částky 96 000 Kč s příslušenstvím

takto:

- I. **Řízení** o zaplacení částky 96 000 Kč s příslušenstvím se podle § 9 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, v platném znění, **zastavuje**, neboť žalobkyně nezaplatila soudní poplatek ze žaloby ve lhůtě stanovené usnesením Okresního soudu Praha-východ ze dne 3. 5. 2022, č. j. 36 C 135/2022-14, které jí bylo doručeno dne 12. 5. 2022.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto usnesení je možno podat odvolání do 15 dnů ode dne jeho doručení ke Krajskému soudu v Praze prostřednictvím Okresního soudu Praha-východ.

Praha 10. června 2022

Mgr. Zuzana Beláková, v. r.
asistentka soudce

Shodu s prvopisem potvrzuje:

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 15.06.2022. Připojení doložky provedl/a
dne 21.07.2022.

USNESENÍ

Okresní soud Praha-východ rozhodl samosoudkyní JUDr. Jitkou Sochorovou ve věci

žalobkyně: **MI Estate s. r. o.**, IČO 08294208
sídlem Roháčova 188/37, 130 00 Praha 3 - Žižkov
zastoupená advokátem JUDr. Jaromírem Štůskem, LL.M., Ph.D.
sídlem Školní 646/20, 415 01 Teplice

proti
žalovanému: XXXXXXXXXXX, narozený XXXXXXXXXXXX
bytem XXXXXXXXXXXXXXXX

o: zrušení a vypořádání podílového spoluvlastnictví

takto:

- I. Řízení se zastavuje
- II. Žalobkyně je povinna zaplatit žalovanému náhradu nákladů řízení v částce 600 Kč, a to do tří dnů od právní moci tohoto usnesení.
- III. Žalobkyni bude po právní tohoto usnesení vrácena část soudního poplatku ve výši 4 000 Kč.

Odůvodnění:

Původní žalobkyně (XXXXXXXXXXXX) se žalobou podanou zdejšímu soudu dne 14. 7. 2020 domáhala zrušení a vypořádání spoluvlastnictví k pozemku v k. ú. XXXXXXXXXXXX.

Usnesením ze dne 6. 10. 2021, č. j. 8 C 266/2020-59, bylo rozhodnuto, že na místě žalobkyně bude dále pokračováno se současnou žalobkyní (společností MI Estate s. r. o.), neboť původní žalobkyně převedla po zahájení řízení svůj spoluvlastnický podíl na předmětné nemovitosti na současnou žalobkyni.

Podáním ze dne 8. 2. 2022 vzala žalobkyně podanou žalobu v celém rozsahu zpět, a to bez jakéhokoliv odůvodnění.

Podle ustanovení § 96 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu (dále jen „o. s. ř.“), žalobce (navrhovatel) může vzít za řízení zpět návrh na jeho zahájení, a to zčásti nebo zcela.

Podle ustanovení § 96 odst. 2 o. s. ř. je-li návrh vzat zpět, soud řízení zcela, popřípadě v rozsahu zpětvzetí návrhu, zastaví. Je-li návrh na zahájení řízení vzat zpět až po té, co již soud o věci rozhodl, avšak rozhodnutí není dosud v právní moci, soud rozhodne v rozsahu zpětvzetí návrhu též o zrušení rozhodnutí.

Podle ustanovení § 96 odst. 3 o. s. ř. jestliže ostatní účastníci se zpětvzetím návrhu z vážných důvodů nesouhlasí, soud rozhodne, že zpětvzetí návrhu není účinné. Nebylo-li dosud o věci rozhodnuto, pokračuje soud po právní moci usnesení v řízení.

Podle ustanovení § 96 odst. 4 o. s. ř. ustanovení odstavce 3 neplatí, dojde-li ke zpětvzetí návrhu dříve, než začalo jednání.

V projednávané věci bylo na den 21. 1. 2021 nařízeno ústní jednání, ke kterému se dostavili účastníci řízení. Soud se proto zabýval otázkou, zda je ke zpětvzetí návrhu nutné souhlasu žalovaného ve smyslu § 96 odst. 3 a 4 o. s. ř., kdy otázka zda došlo k začátku jednání je relevantní rovněž pro rozhodování o vrácení části zaplaceného soudního poplatku dle § 10 odst. 3 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích (dále jen „zákon o SOP“). Pojem začátek jednání (§ 96 odst. 4 o. s. ř.) je dle Ústavního soudu třeba považovat za synonymum pojmu zahájení jednání (§ 118 odst. 1 o. s. ř.), proto je začátek jednání dán sdělením předmětu projednávané věci soudem nebo přednesením žaloby ze strany žalobce (viz náleží Ústavního soudu ze dne 15. 1. 1998, sp. zn. III. ÚS 118/97).

Z protokolu z ústního jednání ze dne 21. 1. 2021 vyplývá, že na ústním jednání nedošlo ke sdělení předmětu projednávané věci soudem ani k přednesení žaloby ze strany žalobkyně. Z obsahu spisu pak vyplývá, že další ústní jednání se ve věci nekonalo. Ke zpětvzetí žaloby tak došlo před začátkem jednání a souhlas žalovaného ke zpětvzetí žaloby nebyl dle § 96 odst. 4 o. s. ř. nutný. S ohledem na výše uvedené rozhodl soud ve výroku I. tohoto usnesení tak, že řízení zastavil, nezkoumajе souhlas žalovaného se zpětvzetím žaloby.

Pokud jde o náhradu nákladů řízení, pak v ustanovení § 146 odst. 2 o. s. ř. je formulována tzv. zásada procesního zavinění, na základě které je k náhradě nákladů řízení povinen ten, kdo zavinil, že řízení muselo být zastaveno. V případě, že soud zastavuje řízení, je povinen toto zavinění zkoumat. U zastavení řízení v důsledku zpětvzetí žaloby žalobcem z procesního hlediska zásadně zastavení zaviní žalobce, který bere žalobu zpět. To však neplatí, jestliže a) dojde ke zpětvzetí důvodné žaloby a b) ke zpětvzetí dojde pro chování žalovaného, přičemž tyto podmínky musí být splněny kumulativně (viz usnesení Nejvyššího soudu ze dne 9. 9. 2015, sp. zn. 29 Cdo 170/2015). Co se důvodnosti žaloby týče, pak soud tuto posuzuje z hlediska procesního práva, nikoliv z hlediska práva hmotného. Za důvodnou žalobu se považuje taková, která byla vzata zpět proto, že žalovaná strana svým chováním uspokojila stranu žalující (pokud jde o uplatněný nárok) bez ohledu na to, zda tvrzené právo žalobci skutečně svědčilo.

Žalobkyně ve zpětvzetí žaloby netvrdila, že by ke zpětvzetí žaloby docházelo pro chování žalovaného, ani že by podaná žaloba byla důvodná. Z dosavadního obsahu soudního spisu rovněž nevyplývá, že by byly naplněny kumulativní podmínky stanovené Nejvyšším soudem. Z toho důvodu lze procesní zavinění za zastavení řízení spatřovat na straně žalobkyně, která vzala žalobu zpět, a proto je namístě podle § 146 odst. 2 o. s. ř. přiznat náhradu nákladů řízení žalovanému. Žalovaný ve věci učinil celkem tři úkony, a to účast na ústním jednání dne 21. 1. 2021, podání došlé soudu dne 23. 11. 2021 a dále podání došlé soudu dne 8. 12. 2021. Soud přihlédl k tomu, že první podání bylo vyhodnoceno jako nesrozumitelné a neurčité a žalovaný musel být soudem vyzván k jeho opravě, což žalovaný učinil v pořadí druhým podáním. Náhrada nákladů řízení přitom přísluší pouze za účelně vynaložené náklady (viz § 142 odst. 1 o. s. ř.). Vzhledem k tomu, že první podání žalovaného bylo natolik neurčité, že muselo být doplněno dalším podáním, je soud toho názoru, že obě podání je z hlediska účelnosti třeba posoudit toliko jako jeden účelný úkon, neboť žalovaný jedno vyjádření fakticky rozdělil na dvě podání. Z toho důvodu soud přiznal žalovanému náhradu nákladů řízení pouze za dva úkony (účast na jednání, vyjádření ve věci). Náklady žalovaného tak byly stanoveny podle § 151 odst. 3 o. s. ř. za použití vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 254/2015 Sb., dle které účastníkovi řízení, jenž nebyl zastoupen zástupcem podle § 151 odst. 3 o. s. ř. a nedoložil výši hotových výdajů, náleží částka **600 Kč** za dva úkony dle § 2 odst. 3 uvedené vyhlášky (výrok II.).

Výrokem III. usnesení rozhodl soud o vrácení poměrné části soudního poplatku ve výši 4 000 Kč, a to podle ustanovení § 10 odst. 3 zákona o SOP, neboť řízení bylo zastaveno před jednáním a poplatková povinnost v tomto případě činila 5 000 Kč.

Poučení:

Proti tomuto usnesení je možno podat odvolání do 15 dnů ode dne jeho doručení ke Krajskému soudu v Praze prostřednictvím Okresního soudu Praha-východ.

Praha 10. února 2022

JUDr. Jitka Sochorová, v. r.
samosoudkyně

Toto rozhodnutí nabylo právní moci: výrok I. dne 16. 3. 2022, výrok II. dne 1. 8. 2022, výrok II. ve spojení s usnesením KS v Praze ze dne 31. 5. 2022, č. j. 28 Co 119/2022-84. Vykonatelnost výroku II. dne 5. 8. 2022. Doložku právní moci a vykonatelnosti vyznačila dne 24. 3. 2023

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Okresní soud Praha-východ rozhodl samosoudkyní JUDr. Jitkou Sochorovou ve věci

žalobkyně: HÁČEK, spol. s r. o., IČO 45786372
sídlem Vidovice 1, 251 63 Strančice
zastoupená advokátem JUDr. Janem Součkem
sídlem Janáčkovo nábř. 57, 150 00 Praha 5 - Malá Strana

proti

- žalovaným:
1. [jméno] [příjmení], [datum narození]
bytem [adresa]
 2. MI Estate s. r. o., IČO 08294208
sídlem Roháčova 188/37, 130 00 Praha 3 - Žižkov
zastoupená advokátem JUDr. Jaromírem Štůskem, LL.M., Ph.D.
sídlem Školní 646/20, 415 01 Teplice
 3. [jméno] [příjmení], [datum narození]
bytem [adresa]
zastoupená obecným zmocněncem
bytem
 4. [anonymizováno] [jméno] [příjmení], [datum narození]
bytem [adresa]
 5. [jméno] [příjmení], [datum narození]
bytem [adresa]
 6. [jméno] [příjmení], [datum narození]
bytem [adresa]
zastoupený obecným zmocněncem
bytem

7. [příjmení] [příjmení], [datum narození]
bytem [adresa]

8. [jméno] [příjmení], [datum narození]
bytem [adresa]

9. [jméno] [příjmení], [datum narození]
bytem [adresa]

10. [jméno] [příjmení], [datum narození]
bytem [adresa]

11. [jméno] [příjmení], [datum narození]
bytem [adresa]

12. [jméno] [příjmení], [datum narození]
bytem [adresa]

13. [jméno] [příjmení], [datum narození]
bytem [adresa]

pro: vlastnictví stavby

takto:

- I. Určuje se, že výlučným vlastníkem zemědělské stavby bez čísla popisného i evidenčního na pozemku stp. [číslo] v k. ú. [část obce] u [obec], v obci [obec], zapsané na [list vlastnictví] pro [územní celek], k. ú. [část obce] u [obec] u Katastrálního úřadu pro Středočeský kraj, Katastrální pracoviště Praha-východ, je žalobkyně.
- II. Žalovaná 2. je povinna zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení v částce 21 456 Kč, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám právního zástupce žalobkyně.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se žalobou podanou u zdejšího soudu dne 4. 3. 2020 domáhala určení, že je vlastníkem zemědělské stavby bez čísla popisného i evidenčního na pozemku p. č. st. [číslo] v k. ú. [část obce] u [obec], v obci [obec], zapsané na [list vlastnictví] pro [územní celek], k. ú. [část obce] u [obec] u Katastrálního úřadu pro Středočeský kraj, Katastrální pracoviště Praha-východ (dále jen, „zemědělská stavba“). Žalobkyně dle svých tvrzení je jediným vlastníkem zemědělské stavby, k níž jsou v katastru nemovitostí dále jako duplicitní spoluvlastníci zapsáni žalovaní. Žalobkyně uvedla, že na místě zemědělské stavby se dříve nacházela stavba stodoly jako součásti pozemku [číslo] k. ú. [část obce] u [obec] (dále jen, „pozemek“ a, „stodola“). Stodola byla původně ve vlastnictví pana [jméno] [příjmení], který ji nabyt jako součást Přířídělu č. 1. Stodola se následně dostala do vlastnictví jeho syna [jméno] [příjmení], který stodolu vložil do JZD [obec]. Následně byla na místě stodoly zbudována zemědělská stavba a stodola přestala existovat. Žalobkyně pak v roce 1992 nabyt zemědělskou stavbu spolu s pozemkem od právního nástupce JZD [obec] - Zemědělského družstva Chovatel [obec]. Duplicitní spoluvlastnictví k zemědělské stavbě pak bylo žalovaným, resp. jejich právním předchůdcům zapsáno na základě usnesení zdejšího soudu ze dne 26. 1. 2006 o doprojednání dědictví po [jméno] [příjmení], otci [jméno] [příjmení]. Žalobkyně však uvedla, že [jméno] [příjmení] ještě za života (v roce 1953) převedl stodolu na syna [jméno] [příjmení], který stodolu v roce 1966 vložil jako vklad do JZD, a z toho důvodu musí být rozhodnutí, kterým bylo žalovaným, resp. jejich právním předchůdcům potvrzeno nabytí zemědělské stavby v rámci dědického řízení po [jméno] [příjmení], mylné. Před vydáním zmíněného rozhodnutí ze dne 26. 1. 2006 o doprojednání dědictví po [jméno] [příjmení] nabyt dědictví po [jméno] [příjmení] v roce 1983 jeho sestra [jméno] [příjmení]. V okamžiku nabytí dědictví pozůstalost nezahrnovala stodolu, neboť ta byla ještě za života [jméno] [příjmení]

vložena do JZD. [příjmení] [příjmení] po nabytí dědictví vložila v roce 1987 do JZD zbývající část Přídelu [číslo] tento vklad však nezahrnoval stodolu, která byla do JZD vložena ještě [jméno] [příjmení]. Nadto v té době již samotná stodola neexistovala, neboť na jejím místě vznikla v roce 1987 nová stavba, která byla téhož roku zkolaudována jako ústřední opravárenské středisko. Tato nová stavba je přitom zemědělskou stavbou, která je předmětem tohoto soudního řízení. V roce 1993 uzavřela [jméno] [příjmení] dohodu o vypořádání náhrad za znehodnocené nemovitosti, na základě které jí namísto vydání zemědělské stavby byla ze strany zemědělského družstva poskytnuta finanční náhrada. Později vzala [jméno] [příjmení] výzvu k vydání zemědělské stavby zpět a restituční řízení bylo zastaveno. Vydání zemědělské stavby se následně domáhali dědicové paní [příjmení] v letech 1996 až 2013, návrhy dědiců však byly Ministerstvem zemědělství a soudy zamítnuty.

2. Žalobkyně dále uvedla, že před podáním nyní projednávané žaloby již podala u zdejšího soudu žalobu na určení vlastnictví k zemědělské stavbě, která byla vedena pod sp. zn. 19 C 62/2015 (dále jen, „předchozí řízení“). Vzhledem k tomu, že v průběhu předchozího řízení se ukázalo, že někteří z tehdejších žalovaných nejsou naživu, změnila žalobkyně předchozí žalobu tak, že se domáhala negativního určení, že ostatní osoby v té době zapsané jako duplicitní spoluvlastníci nejsou vlastníky zemědělské stavby. Soud žalobu v předchozím řízení zamítl s odůvodněním, že účastníky řízení nebyli všichni právní nástupci po původní zapsané vlastnici [jméno] [příjmení]. Předchozího řízení se z právních nástupců [jméno] [příjmení] účastnil toliko [jméno] [příjmení]. [příjmení] bylo možné předchozí žalobě vyhovět, museli by se předchozího řízení účastnit také [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení]. Uvedené osoby jsou účastníky tohoto řízení. Žalobkyně nad rámec této argumentace uvedla, že zemědělskou stavbu užívá přes 20 let v dobré víře v zápis v katastru nemovitostí a zemědělská stavba by tak náležela do jejího vlastnictví na základě vydržení i v případě, že předchozí převod stodoly, resp. zemědělské stavby na [jméno] [příjmení] by byl stížen nějakou právní vadou.

3. Ve věci se vyjádřila 5. žalovaná, která nárok žalobkyně uznala a uvedla, že s ní uzavřela dohodu o mimosoudním narovnání.

4. Nárok žalobkyně dále bez bližšího odůvodnění uznali také 3. žalovaná, 4. žalovaný, 6. žalovaný, 7. žalovaná, 9. žalovaná, 10. žalovaná a 12. žalovaná.

5. Následně bylo usnesením ze dne 14. 9. 2021, č. j. 8 C 78/2020-86, rozhodnuto, že na místo původní žalované 2. ([jméno] [anonymizováno]) vstupuje současná žalovaná 2. (společnost [právníká osoba]), neboť žalobkyně navrhla vstup nové žalované do řízení a prokázala, že současná žalovaná nabyla duplicitně zapsaný spoluvlastnický podíl k zemědělské stavbě, původně vlastněný žalovanou 2.

6. Nárok žalobkyně byl na ústním jednání konaném dne 1. 12. 2021 uznán rovněž 1. žalovaným a 8. žalovanou.

7. Současná žalovaná 2. (společnost [právníká osoba]) nárok žalobkyně neuznala. V prvé řadě uvedla, že pravomocný rozsudek vydaný v předchozím řízení (rozsudek zdejšího soudu ze dne 28. 1. 2019, č. j. 19 C 65/2015-332, ve spojení s rozsudkem Krajského soudu ze dne 15. 10. 2019, č. j. 18 Co 86/2019-363) představuje překážku věci rozhodnuté k nyní projednávané věci. V předchozím řízení byla dle 2. žalované projednána totožná věc, která je nyní projednávána v tomto řízení. Dále 2. žalovaná uvedla, že i ze samotných žalobních tvrzení vyplývá, že žalobkyně si musela být vědoma určitých nesrovnalostí ohledně povahy jejího vlastnictví zemědělské stavby a existence sporů o vlastnictví zemědělské stavby. Z toho důvodu nejsou splněny předpoklady pro vydržení zemědělské stavby.

8. Ostatní žalovaní se ve věci nikterak nevyjádřili.

Z provedeného dokazování bylo zjištěno:

9. Žalobkyně je duplicitně zapsána jako vlastníka zemědělské stavby spolu s 2., 3., 4., 5., 6. 7., žalovaným, [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] (prokázáno výpisem z katastru nemovitostí a spisem zdejšího soudu sp. zn. 19 C 62/2015, dále jen, „spis 19 C 62/2015“)

10. Zemědělskou stavbu spolu s pozemkem nabyl na základě přidělové listiny č. j. 8 II/21 pan [jméno] [příjmení] starší (prokázáno touto listinou - přílohou spisu 19 C 62/2015), který tuto nemovitost převedl vkladem na [jméno] [příjmení] (prokázáno Usnesením Čd [číslo] ze dne 28. 1. 1958 a výpisem z pozemkové knihy [část obce] - příloha spisu 19 C 62/2015). [jméno] [příjmení] tuto stodolu vložil do JZD v [obec] v roce 1966 (prokázáno zápisem 12. 5. 1966 a dohodou mezi Zemědělským družstvem [obec] a [jméno] [příjmení] - spis 19 C 62/2015). Na základě protokolu z kolaudačního řízení akce: Opravna zemědělských strojů ze dne 20. 11. 1984 (viz spis 19 C 62/2015), a dohody o vypořádání náhrad podle zákona o půdě ze dne 4. 12. 1992 (viz spis 19 C 62/2015) bylo prokázáno, že zemědělská stavba byla ze Zemědělského družstva Chovatel [obec], které bylo vlastníkem v roce 1984, převedena na žalobkyni (budova je označena jako ocelokolna, když dle citovaného protokolu jde o zděnou stavbu s ocelovým vazníkem s pohledem z hliníkového plechu vytvořená ze stávající stodoly).

11. Z kolaudačního rozhodnutí ze dne 7. 1. 1987, č. j. 22/13/výst/87 bylo prokázáno, že JZD Chovatel [obec] bylo povoleno užívání opravny zemědělských strojů pro opravářské účely, a to na místě kde původně stála stodola.

12. Pokud jde o zapsané spoluvlastníky, tak těm bylo zapsáno vlastnické právo ke stodole na základě následujících skutečností:

13. Dne 12. 7. 1981 zemřel [jméno] [příjmení] a v rámci původního dědického řízení vše po něm nabyla [jméno] [příjmení] (prokázáno rozhodnutím státního notářství [číslo] - spis 19 C 62/2015). Ta se v 90. letech přihlásila mimo jiné o zemědělskou stavbu v rámci restitucí, přičemž však svůj restituční nárok následně vypořádala se Zemědělským družstvem [obec] a svou žádost stáhla (viz jejich dohoda ze dne 29. 11. 1993, rozhodnutí Ministerstva zemědělství, Ústředního pozemkového úřadu ze dne 31. 10. 1996, žádost o vydání ze dne 15. 1. 1993 - spis 19 C 62/2015).

14. V 90. letech však bylo opětovně otevřeno dědictví po [jméno] [příjmení] s tím, že rozhodnutím zdejšího soudu ze dne 21. 7. 1999 bylo rozhodnuto, že zemědělskou stavbu nabývají do spoluvlastnictví rovným dílem [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení]. Je třeba poznamenat, že všechny tyto osoby v té době byly již po smrti (prokázáno rozhodnutím zdejšího soudu ze dne 21. 7. 1999 č. j. D 743/96 -116).

15. Právní nástupkyní [jméno] [příjmení] z titulu dědického práva ke dni rozhodnutí soudu byla toliko 7. žalovaná (jako dědička po [jméno] [příjmení], který zemědělskou stavbu zdědil právě po [jméno] [příjmení], což je soudu známo z jeho úřední činnosti – viz rozhodnutí zdejšího soudu 25D 1009/2010-198 a 25 D 649/2013-143).

16. Právními nástupci [jméno] [příjmení] se stali původní 2. žalovaná ([jméno] [anonymizováno]) a dále 3. - 6. žalovaní, všichni tito jako zapsaní spoluvlastníci spolu se zapsaným spoluvlastníkem [jméno] [příjmení] (prokázáno rozhodnutím zdejšího soudu ze dne 13. 9. 2012 č. j. 25D 35/2012–110). Právními nástupci [jméno] [příjmení] z titulu dědického práva jsou 1., 8., 9. a 10. žalovaní (prokázáno usnesením zdejšího soudu ze dne 5. 3. 2012, sp. zn. 25D 1009/2011-60).

17. Právním nástupcem [jméno] [příjmení] se na základě rozhodnutí zdejšího soudu 25D 282/2012 – 89 ze dne 22. 5. 2013 stala zapsaná spoluvlastnice [jméno] [příjmení]. Ta již v té době byla po smrti a dědictví po ní bylo projednáno ještě před rozhodnutím o nabytí zemědělské stavby v rámci dědictví po [jméno] [příjmení], a to rozhodnutím ze dne 7. 10. 1998 č. j. 6 D 1395/92 – 18. Předmětem tohoto rozhodnutí není předmětná zemědělská stavba. Dle dohody dědiců, a to 11. žalovaného, [jméno] [příjmení], 12. a 13. žalované, veškerý tehdejší majetek připadl 11. žalovanému (prokázáno naposledy citovaným rozhodnutím). Je třeba

poznamenat, že [příjmení] [příjmení] k dnešnímu dni je také po smrti (prokázáno protokolem ze dne 27. 5. 1999 sp. zn. D 1516/98 – 22). Okruh jeho dědiců vyplývá z obsahu spisu [příjmení] [okres] 25D 282/2012, mj. usnesení na č.l. 42)

18. V řízení byl dále proveden důkaz spisy zdejšího soudu sp. zn. 1 D 1385/2003, 4 C 28/2009, 3 C 379/2005 a 3 C 178/2001. Z těchto spisů však soud nezjistil žádné nové skutečnosti než ty, které již byly spolehlivě prokázány na základě předtím provedených důkazů. K tomu soud jen dodává, že mezi účastníky v zásadě nebylo sporu o skutkovém stavu. Jedině 2. žalovaná aktivně popřela nárok žalobkyně, její obrana však stála především na právní argumentaci. S ohledem na to soud také neprovedl navržený důkaz výsledkem bývalého ekonoma a likvidátora ZD Chovatel [obec]. Soud tak uzavřel, že předmětnou stodolu nabyt nejprve [jméno] [příjmení], který ji převedl na [jméno] [příjmení], od kterého všichni duplicitně zapsaní spoluvlastníci a žalobkyně odvozují své vlastnické právo.

19. [jméno] [příjmení] dle provedeného dokazování v roce 1966 vložil stodolu do JZD [obec].

20. Podle § 25 zákona č. 49/1959 Sb. o jednotných zemědělských družstvech, živý a mrtvý inventář, osivo a sadba, krmivo a hospodářské budovy, odevzdané družstevníkem do společného družstevního hospodaření, přecházejí odevzdáním do vlastnictví družstva. Rozsah náhrady za takto odevzdaný majetek a způsob jejího vyúčtování upravují vzorové stanovy.

21. Stodola je hospodářskou budovou a byla v roce 1966 vložena do JZD [obec] a stala se jeho vlastnictvím. Z protokolu z kolaudačního řízení Opravná zemědělských strojů [anonymizováno] je prokázáno, že již 20. 11. 1984 bylo vlastníkem stodoly (zemědělské stavby) ZD Chovatel [obec]. Následně na základě vypořádání podle zákona o půdě č. 229/1991 Sb. mezi Zemědělským družstvem [obec] a žalobkyní došlo k zápisu vlastnictví žalobkyně. Aktivní legitimace žalobkyně k podání žaloby tak je dána, přičemž by byla dána již samotnou skutečností, že žalobkyně je zapsaným vlastníkem. Stejně tak je dle § 80 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád (dále jen „o. s. ř.“), dán i naléhavý právní zájem na podání žaloby na určení vlastnictví žalobkyně, neboť rozhodnutí soudu o této určovací žalobě je způsobilým podkladem pro řádný zápis v katastru nemovitostí (viz náleží Ústavního soudu ze dne 31. 8. 2011, sp. zn. III. ÚS 3207/10).

22. Podle § 460 zákona č. 40/1964 Sb. občanský zákoník (dále jen „obč. zák.“ a viz § 3069 zákona č. 89/2012, občanský zákoník), dědictví se nabyvá smrtí zůstavitele.

23. Zapsaní spoluvlastníci odvozují své vlastnické právo od dědictvého práva podle § 460 a násl. obč. zák. Soud však upozorňuje, že aby mohl někdo z nich nabýt dědictví, tak musel jejich předchůdce být ke dni svého úmrtí vlastníkem stodoly. Z provedeného dokazování však nevyplývá, že by [jméno] [příjmení] ke dni svého úmrtí byl vlastníkem stodoly a ani nevyplývá, že by některý ze zapsaných spoluvlastníků nebo jejich předchůdců své vlastnické právo v průběhu času nabyt jinak.

24. Soud v tomto řízení zohlednil právní názor vyslovený Krajským soudem v předchozím řízení. V předchozím řízení Krajský soud uvedl, že prvostupňový soud je povinen zkoumat pasivní a věcnou legitimaci žalovaných s tím, že žaloba na určení neexistence duplicitně zapsaného vlastnického práva musí směřovat vůči všem zapsaným duplicitním spoluvlastníkům (viz usnesení ze dne 31. 8. 2016 č. j. 18 Co 314/2016-178 a usnesení ze dne 19. 4. 2018 č. j. 18 Co 20/2018-267). Z uvedeného závěru v předchozím řízení plyne, že není-li žaloba podána byť jen proti jedinému zapsanému spoluvlastníkovi, tak je třeba žalobu zcela zamítnout. Tento závěr se pak uplatní i na pozitivně formulovanou žalobu, kterou se žalobkyně v tomto řízení domáhá určení, že ona sama je výlučným vlastníkem, na rozdíl od předchozího řízení, kde se domáhala určení, že duplicitně zapsaní spoluvlastníci nejsou vlastníky zemědělské stavby. V tomto řízení jsou účastníky řízení všichni žijící zapsaní spoluvlastníci (2. - 7. žalovaný). Kromě žijících spoluvlastníků pak jsou v katastru nemovitostí zapsáni jako spoluvlastníci ještě [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení], oba již zesnulí. Krajský soud přitom v předchozím řízení zdůraznil, že místo

zesnulých zapsaných spoluvlastníků je třeba až do vyřešení dědictví jednat se všemi dědici v postavení nerozlučných společníků a poté s osobami, které vstoupily do práv a povinností zůstavitele. Odkázal při tom na rozhodnutí Nejvyššího soudu se sp. zn. 21 Cdo 1820/99.

25. Pokud jde o osobu [jméno] [příjmení], tak z provedeného dokazování je zřejmé, že dědické řízení po něm skončilo tak, že dědici po tomto spoluvlastníkovi jsou 1., 8., 9. a 10. žalovaný. Všichni tito dědicové jsou účastní tohoto řízení, takže podmínka pasivní a věcné legitimace je ve vztahu k [jméno] [příjmení], resp. jeho dědicům splněna.

26. Dále se soud zabýval pasivní legitimací těch žalovaných, kteří se řízení účastní jako právní nástupci zesnulé [jméno] [příjmení]. [jméno] [příjmení] svůj podíl nabyla (pokud vůbec) ke dni úmrtí [jméno] [příjmení] dne 12. 4. 1992 (viz citovaný § 460 obč. zák.), avšak v té době se o existenci zemědělské stavby jako potenciálního majetku [jméno] [příjmení] a následně [jméno] [příjmení] nevědělo. Již dne 7. 10. 1998 bylo rozhodnuto o dědictví po [jméno] [příjmení], přičemž toho dne se stále nejen nevědělo o tom, že dotčenou zemědělskou stavbu (podíl na ní) zdědila, ale ani se nevědělo, že ji zdědila její předchůdkyně [jméno] [příjmení]. V té době jejími dědici byli manžel zůstavitelky a tři děti s tím, že ti se dohodli, že veškerý majetek zdědí 11. žalovaný. Tato dohoda však nijak neukončila postavení ostatních dědiců v pozici dědiců po zůstavitelce, kteří tak jimi nepřestali být, jen nezískali majetek (viz rozsudek zdejšího soudu ze dne 28. 1. 2019, č. j. 19 C 62/2015 ve spojení ve spojení s rozsudkem Krajského soudu ze dne 15. 10. 2019, č. j. 18 Co 86/2019-363). Lze tak uzavřít, že ke dni dědického rozhodnutí o pozůstalosti po [jméno] [příjmení] existovali 4 dědicové, a to její dnes již zesnulý manžel, její dosud žijící dcery (12. a 13. žalovaná) a její dosud žijící syn (11. žalovaný), přičemž tito dědicové v době uzavírání dědické dohody nemohli vědět o tom, že zde existuje další majetek, který by mohl patřit do dědictví, a jaký to je majetek, když doposud nebyla uzavřena předcházející dědická řízení. Za této situace je třeba pohlížet na zemědělskou stavbu (podíl na ní) v rámci dědictví tak, že doposud nebyla projednána a tohoto řízení musí být účastní všichni dědicové [jméno] [příjmení], tedy jak 11. - 13. žalovaný tak i dědicové po jejím již zemřelém manželovi (viz rozhodnutí Nejvyššího soudu České republiky sp. zn. 21 Cdo 1820/99, na které již odkazoval odvolací soud ve svém posledním usnesení). Vzhledem k tomu, že všichni žijící dědici po [jméno] [příjmení] jsou účastníky řízení, je podmínka pasivní a věcné legitimace splněna i ve vztahu k právním nástupcům zesnulé [jméno] [příjmení]. Zároveň je třeba uvést, je vyřešena i otázka dědiců a právních nástupců po zesnulém manželovi [jméno] [příjmení] ([datum narození], zemř. dne 12. 10. 1998) neboť jako dědici po něm připadají [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] (viz. usnesení [příjmení] [okres] D 1358/2003-94 ze dne 29.12.2004).

27. Soud tak k pasivní a věcné legitimaci účastníků řízení uzavírá, že na rozdíl od předchozího řízení je v tomto řízení dána pasivní věcná legitimace všech žalovaných. Z této skutečnosti pak vyplývá, že nedůvodná je námitka 2. žalované o existenci překážky věci rozhodnuté v podobě rozsudku vydaného v předchozím řízení. Překážku věci rozhodnuté ve smyslu § 159a odst. 4 o. s. ř. zakládá pravomocné rozhodnutí vydané v totožné věci. Judikatura standardně interpretuje pojem totožná věc tak, že totožnost věci je dána totožností personální a identitou předmětu řízení (viz např. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 4. 9. 2008, sp. zn. 28 Cdo 2663/2008). Jak již bylo řečeno, okruh účastníků v tomto řízení a v předchozím řízení není totožný a nemůže tak být dána ani totožnost věci. Pravomocné rozhodnutí v předchozím řízení tak nemůže představovat překážku věci rozhodnuté pro nynější řízení.

28. Soud ještě jednou rekapituluje, že [jméno] [příjmení] za života vložil stodolu do JZD [obec], poté se se vlastníkem stodoly stalo ZD Chovatel [obec] a v důsledku vypořádání s tímto zemědělským družstvem dle zákona o půdě svědčí vlastnické právo ke stodole žalobkyni. S ohledem na to se soud nezabýval eventuálním tvrzením o vydržení zemědělské stavby ani námitkou 2. žalované ohledně nesplnění podmínek pro vydržení, neboť má za prokázané, že vlastnické právo žalobkyni svědčilo již od uzavření dohody o vypořádání náhrad podle zákona o půdě ze dne 4. 12. 1992, uzavřené se ZD Chovatel [obec]. Žalobkyně za řízení prokázala existenci

účinného právního důvodu, který svědčí o jejím vlastnictví a zároveň bylo prokázáno, že titul žalovaných nemůže být právně účinný. Byly tak splněny podmínky pro vyhovění žalobě na určení vlastnictví vůči duplicitně zapsaným vlastníkům (spoluvlastníkům), (viz rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 21. 5. 2003, sp. zn. 22 Cdo 382/2002), což soud učinil výrokem I. tohoto rozsudku,

29. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 142 odst. 1 o. s. ř. za situace, kdy žalobkyně byla ve věci zcela úspěšná. Zároveň se žalobkyně výslovně vzdala práva na náhradu nákladů vůči všem žalovaným, vyjma současné žalované 2. Žalované 2. tak soud uložil povinnost uhradit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 21 456 Kč Tyto náklady sestávají ze zaplaceného soudního poplatku v částce 5 000 Kč a nákladů zastoupení advokátem, kterému náleží odměna stanovená dle § 9 odst. 4 písm. b), § 6 odst. 1 a § 7 vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, (dále jen „a. t.“) z tarifní hodnoty ve výši 50 000 Kč sestávající z částky 3 100 Kč za každý ze čtyř úkonů uvedených v § 11 odst. 1 a. t. (převzetí a příprava zastoupení, návrh ve věci samé, účast na jednání konaném dne 23. 6. 2021 a 1. 12. 2021) včetně čtyř paušálních náhrad výdajů po 300 Kč dle § 13 odst. 4 a. t. a daň z přidané hodnoty ve výši 21 % z částky 13 600 Kč ve výši 2 856 Kč. Jelikož předmětem řízení bylo určení vlastnictví ve smyslu § 80 o. s. ř. a nikoliv splnění povinnosti, nevyžaduje se pro přiznání nákladů řízení zaslání předžalobní výzvy ve smyslu § 142a o. s. ř.

Jako zjevně neopodstatněnou shledal soud námitku 2. žalované, že s ohledem na její pozdější vstup do řízení by měl soud žalobkyni přiznat náhradu nákladů pouze za jeden úkon, nastalý až po vstupu 2. žalované do řízení. Žalovaná 2. do řízení vstoupila jako procesní nástupkyně ve smyslu § 107a o. s. ř. Dle § 107a odst. 3 ve spojení s § 107 odst. 4 o. s. ř. tak musela přijmout stav řízení, jaký tu byl v době jejího vstupu do řízení, což se vztahuje i na povinnost k úhradě nákladů řízení za fázi, v níž byla účastnicí řízení její procesní předchůdkyně ([jméno] [anonymizováno]).

K nákladům řízení soud ještě dodává, že z obsahu soudního spisu nelze spolehlivě určit aktuální hodnotu předmětu sporu (zemědělské stavby). Je pravdou, že součástí spisu 19 C 62/2015 a dalších připojených spisů jsou listiny, v nichž byla zemědělská stavba oceňována. V usnesení ze dne 22. 5. 2013, č. j. 25 D 282/2012-89, byla vyčíslena hodnota id. 1/3 zemědělské stavby, avšak pouze na základě shodného prohlášení účastníků dědického řízení. Dále v dohodě o vypořádání náhrad podle zákona o půdě uzavřené mezi ZD Chovatel [obec] a žalobkyní byla zemědělská stavba oceněna pouze souhrnně, jako součást skupiny staveb a pozemků, které žalobkyně nabyla v rámci vypořádání. Nadto uvedené listiny oceňovaly zemědělskou stavbu k datu již dávno minulému. Z těchto důvodů soud při určení výše nákladů řízení vyšel z ustanovení § 9 odst. 4 písm. b) a. t.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to ke Krajskému soudu v Praze, prostřednictvím Okresního soudu Praha-východ. Odvolání je třeba podat ve dvojím vyhotovení.

Nesplní-li žalovaní povinnosti uložené jim tímto rozsudkem v uvedených lhůtách, může se žalobkyně domáhat po jeho právní moci výkonu rozhodnutí u soudu.

Praha 10. prosince 2021

JUDr. Jitka Sochorová
samosoudkyně

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 6.4.2022 a vykonatelnosti dne 12.4.2022. Připojení doložky provedla dne 24.3.2023.